

[Rahbæk Møller]

Forhøjelsen af gavefradraget er ikke vores kop te. Vi er modstandere af gavefradraget og så det hellere afskaffet. Nu foreslår regeringen det altså forhøjet fra 3.000 kr. til 5.000 kr. Det støtter vi ikke.

Vi synes heller ikke, det er en god idé at indføre en bundgrænse på 7.000 kr. for beskatning af lejeindtægter for sommerhusudlejning.

Og så kommer endelig sænkningen af lejeværdien. Vi har hørt meget i dag om de stakels boligejere. De er åbenbart nogle stakler hele bundtet, som regeringen og alle andre følger i én lang uendelighed.

Sagen er, at boligejerne er meget, meget forskelligt stillet. Der er nogle, der vitterlig er hårdt trængt. Det er dem, der har købt hus i de senere år. Men der er også nogle, der har købt hus i 1960'erne og 1970'erne, som i mange år fik direkte penge for at bo i deres eget hus, og som nu sidder utrolig godt i det. Sagen er, at en sænkning af lejeværdien vil gavne alle, både dem, der faktisk har brug for at blive hjulpet, og dem, der aldeles ikke har brug for at blive hjulpet.

Derfor er det en utrolig upræcis måde at forsøge at afbøde nogle negative virkninger for nogle husejere på, og derfor er vi imod denne sænkning af lejeværdien.

Alt i alt må vi sige om L 291, at vi fortsat ønsker at være deltagere i en skattereform, men det kræver rimelig store indrømmelser, hvis vi skal æde det forslag. Det er bestemt ikke vores kop te.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kan ikke undre, at Fremskridtspartiet er meget positive over for det forslag, som hedder L 291. Fremskridtspartiet har et langt mere vidtgående forslag til nedsættelse af lejeværdien, til opregulering af standardfradraget osv. liggende. Det er førstebehandlet.

Jeg synes, det er lidt sørgeligt, at i uendelig mange debatter i Folketinget har man stået og sagt, at boligejerne kunne være helt trygge, og at der ikke ville ske dem noget, og i dag sidder man og hører, at regeringen nu siger, at boligejerne bliver nærmest forgyldt. Det er lidt for meget at høre på, for det er en notorisk kendsgerning, at nettoboligudgiften for boligejerne stiger.

Jeg synes ikke, det er noget argument, at regeringen så siger: Nå ja, men de, der får stigen-

de boligudgifter, kan jo bare omlægge deres lån.

Det næste bliver vel, at regeringen så også skal til at tage æren for rentefaldet. Men at man inkorporerer det i sine argumenter, taler vel for sig selv.

Det, som er galt ved den måde, man gør det her på, er jo, at boligejerne, som får lavere skat med den her omlægning, skal betale de penge, de får, i ekstra boligudgifter, hvorimod lejerne får fuld glæde af deres lavere trækprocenter. Den form for ulighed synes vi er urimelig, og den er i modstrid med alle de løfter, der har været givet, også af Socialdemokratiet.

Når Fremskridtspartiet har foreslået, at lejeværdien helt skulle afvikles, og at der skulle ske en opregulering af standardfradraget, foruden at vi synes, der burde være fuldt fradrag for renter, så skyldes det, at Fremskridtspartiet har den opfattelse, at Folketinget skylder boligejerne noget. Jeg skal ikke bebrejde den nuværende regering alle de dårligdomme, som den tidligere regering har hældt ned over hovedet på boligejerne. Men jeg er dog nødt til at konstatere, at en hel mængde af de forslag har Socialdemokratiet stemt for.

Det er en kendsgerning, at siden 1986 har boligejere faktisk været udsat for det ene overgreb efter det andet, og senest har man ved hjælp af den nye vurdering opkrævet 4 mia. kr. fra denne i forvejen hårdt ramte gruppe. Så kommer man og siger til dem: Nu får I guld og grønne skove, vi nedsætter lejeværdien med en halv procent.

Jeg er ikke engang sikker på, at det ville være fuld kompensation, hvis man nedsatte lejeværdien til en halv procent.

Det er de almindelige bemærkninger. Jeg synes i øvrigt, at det er lidt sørgeligt, hvis man ikke lærer noget af de fejltagelser, man laver. Jeg tænker på, hvad Folketinget har måttet udføre af nattegerninger for at afværge et antal tvangsauktioner på op imod 20.000, og at vi stadig væk har ca. 15.000 tvangsauktioner om året. Under normale forhold i begyndelsen 1980'erne var der et antal gennemførte tvangsauktioner på 2.500.

Jeg synes også, det er opreklameret, når skatteministeren heroppefra har stået og sagt: Jamen nu er der kommet gang i ejendomshandelen.